

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 313

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

30 listopada 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2010/726/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 22 listopada 2010 r. w sprawie zawarcia drugiego Protokołu dodatkowego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1103/2010 z dnia 29 listopada 2010 r. ustalające, na mocy dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, przepisy dotyczące znakowania baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych (ładowalnych) oraz samochodowych informacjami o ich pojemności ⁽¹⁾ 3

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1104/2010 z dnia 29 listopada 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 8

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2010/82/UE z dnia 29 listopada 2010 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w odniesieniu do rozszerzenia stosowania substancji czynnej tetrakonazolu ⁽¹⁾ 10

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2010/727/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 22 listopada 2010 r. w sprawie mianowania do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego członka z Hiszpanii..... 12

2010/728/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 29 listopada 2010 r. ustanawiająca kwestionariusz do zastosowania w sprawozdaniu z wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (IPPC) (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 8308) ⁽¹⁾ 13

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 22 listopada 2010 r.

w sprawie zawarcia drugiego Protokołu dodatkowego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej

(2010/726/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) i ust. 8,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Republiki Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

uwzględniając Akt przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego, ⁽¹⁾

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Drugi Protokół dodatkowy do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Chile, z drugiej strony, został podpisany w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich w dniu 24 lipca 2007 r.

(2) W wyniku wejścia w życie w dniu 1 grudnia 2009 r. Traktatu z Lizbony Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i stała się jej następcą prawnym.

(3) Drugi protokół dodatkowy powinien zostać zawarty,

⁽¹⁾ Dz.U. C 263 E z 16.10.2008, s. 149.

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii i jej państw członkowskich drugi Protokół dodatkowy do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej ⁽²⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady przesyła w imieniu Unii i jej państw członkowskich powiadomienie przewidziane w art. 10 drugiego protokołu dodatkowego.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady przesyła w imieniu Unii następujące powiadomienie:

„W wyniku wejścia w życie w dniu 1 grudnia 2009 r. Traktatu z Lizbony Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i stała się jej następcą prawnym i od tej daty wykonuje wszystkie prawa i obowiązki Wspólnoty Europejskiej. W związku z tym odesłania do »Wspólnoty Europejskiej« w treści protokołu odczytuje się, w stosownych przypadkach, jako odesłania do »Unii Europejskiej«.”.

⁽²⁾ Drugi protokół dodatkowy został opublikowany w Dz.U. L 251 z 26.9.2007, s. 2 łącznie z decyzją w sprawie podpisania. Protokół sprostowania do drugiego protokołu dodatkowego w języku hiszpańskim został opublikowany w Dz.U. L z 255 z 23.9.2008, s. 34.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2010 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1103/2010

z dnia 29 listopada 2010 r.

ustalające, na mocy dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, przepisy dotyczące znakowania baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych (ładowalnych) oraz samochodowych informacjami o ich pojemności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającą dyrektywę 91/157/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 21 ust. 2 i 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zmniejszenie ilości odpadów można uzyskać dzięki wydłużeniu średniego okresu żywotności baterii wtórnych (ładowalnych). Wybór właściwej baterii dla danego urządzenia spowoduje zmniejszenie ilości zużytych baterii i akumulatorów.
- (2) Udostępnianie informacji dotyczących pojemności podawanych na etykietach w ramach zharmonizowanych, kontrolowanych i powtarzalnych metod jest niezbędne w celu zapewnienia uczciwej konkurencji i jednolitych parametrów jakości dla producentów.
- (3) W dyrektywie 2006/66/WE wprowadzono wymóg, aby wszystkie baterie i akumulatory przenośne i samochodowe zostały oznakowane etykietami podającymi ich pojemność. Celem umieszczenia etykiety podającej pojemność jest zapewnienie użytkownikom końcowym przydatnych, łatwych do zrozumienia i porównywalnych informacji w trakcie zakupu baterii i akumulatorów przenośnych i samochodowych.
- (4) Na mocy art. 21 ust. 7 dyrektywy 2006/66/WE istnieje możliwość przyznania wyłączenia spod wymogów znakowania informacjami o pojemności.
- (5) Należy przyznać takie wyłączenia dla baterii i akumulatorów, które są sprzedawane jako części urządzeń, oraz dla baterii i akumulatorów, dla których nie przewiduje się wymiany przez użytkowników końcowych ze względów bezpieczeństwa, wydajności, ochrony medycznej lub integralności danych oraz ciągłości zasilania.

Do takich baterii użytkownicy końcowi nie mają dostępu, a zatem nie muszą w odniesieniu do nich podejmować decyzji o zakupie.

- (6) Zaleca się, aby informacje opierały się na obecnie obowiązujących normach europejskich i międzynarodowych, aby zapewnić rzetelne podstawy naukowe i techniczne poświadczające dokładność informacji przekazywanych użytkownikom końcowym.
- (7) Obecne przepisy dotyczące znakowania baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych (ładowalnych) oraz samochodowych informacjami o ich pojemności wymagają harmonizacji. Należy również ocenić możliwości potencjalnej harmonizacji przepisów dotyczących znakowania baterii przenośnych pierwotnych (nieładowalnych) informacjami o ich pojemności.
- (8) Producenci baterii i akumulatorów potrzebują co najmniej 18 miesięcy na dostosowanie procesów technologicznych do nowych wymogów w zakresie znakowania informacjami o pojemności.
- (9) Środki ustanowione na mocy niniejszego rozporządzenia są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 18 dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych (ładowalnych) oraz samochodowych, wprowadzanych po raz pierwszy do obrotu 18 miesięcy po terminie, o którym mowa w art. 5.
2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych (ładowalnych) wymienionych w załączniku I.

⁽¹⁾ Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 9.

Artykuł 2**Określanie pojemności**

1. Za pojemność baterii lub akumulatora uznaje się wielkość ładunku elektrycznego dostarczanego przez baterię lub akumulator w określonych warunkach.

2. Pojemność baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych (ładowalnych) określa się na podstawie norm IEC/EN 61951-1, IEC/EN 61951-2, IEC/EN 60622, IEC/EN 61960 oraz IEC/EN 61056-1 zależnie od zastosowanych w nich substancji chemicznych, wymienionych w załączniku II część A.

3. Pojemność baterii i akumulatorów samochodowych określa się na podstawie norm IEC 60095-1/EN 50342-1 wymienionych w załączniku II część B.

Artykuł 3**Jednostka pojemności**

1. Pojemność baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych (ładowalnych) podaje się w „miliamperogodzinach” lub „amperogodzinach”, stosując odpowiednio symbole tych jednostek mAh lub Ah.

2. Pojemność baterii i akumulatorów samochodowych podaje się w „amperogodzinach” (Ah) i „wartości prądu rozruchowego” (A), stosując obydwie symbole tych jednostek.

Artykuł 4**Projekt etykiety podającej pojemność**

1. Baterie i akumulatory przenośne wtórne (ładowalne) opatruje się etykietą zawierającą informacje określone w załączniku III część A. Minimalną wielkość etykiety określa się zgodnie z rodzajem baterii lub akumulatora, określonym w załączniku IV część A.

2. Wszystkie baterie i akumulatory samochodowe opatruje się etykietą zawierającą informacje określone w załączniku III część B. Minimalną wielkość etykiety określa się zgodnie z rodzajem baterii lub akumulatora, określonym w załączniku IV część B.

Artykuł 5**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wyłączenia spod wymogów dotyczących znakowania informacjami o pojemności

1. Baterie i akumulatory przenośne wtórne (ładowalne) wmontowane do urządzeń lub przeznaczone do wmontowania do urządzeń przed dostarczeniem do użytkowników końcowych i nieprzeznaczone do usuwania na mocy art. 11 dyrektywy 2006/66/WE zostają wyłączone spod zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia.
-

ZAŁĄCZNIK II

Pomiary pojemności baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych (ładowalnych) oraz samochodowych**Część A. Baterie i akumulatory przenośne wtórne (ładowalne)**

1. Pojemność znamionową baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych niklowo-kadmowych mierzy się zgodnie z normami IEC/EN 61951-1 oraz IEC/EN 60622.
2. Pojemność znamionową baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych wodorkowo-niklowych mierzy się zgodnie z normą IEC/EN 61951-2.
3. Pojemność znamionową baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych litowych mierzy się zgodnie z normą IEC/EN 61960.
4. Pojemność znamionową baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych ołowiowo-kwasowych mierzy się zgodnie z normą IEC/EN 61056-1.

Część B. Baterie i akumulatory samochodowe

1. Pojemność znamionową i zdolność rozruchu baterii i akumulatorów samochodowych (ołowiowo-kwasowych rozruchowych) mierzy się zgodnie z normą IEC 60095-1/EN 50342-1.
-

ZAŁĄCZNIK III

Informacje przedstawiane na etykietach podających pojemność**Część A. Baterie i akumulatory przenośne wtórne (ładowalne)**

Etykieta podająca pojemność dla baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych (ładowalnych) zawiera następujące informacje:

- 1) dla baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych niklowo-kadmowych (NiCd), wodorkowo-niklowych (Ni-MH) i litowych pojemność znamionowa określona odpowiednio w normach IEC/EN 61951-1, IEC/EN 60622, IEC/EN 61951-2 oraz IEC/EN 61960:
 - a) wyrażona w liczbach całkowitych, w przypadku gdy pojemność podaje się w „mAh”, z wyjątkiem baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych (ładowalnych) przeznaczonych do stosowania w elektronarzędziach;
 - b) wyrażona w ułamkach dziesiętnych z dokładnością do jednego miejsca po przecinku, w przypadku gdy pojemność podaje się w „Ah”, oraz w liczbach całkowitych, w przypadku gdy pojemność podaje się w „mAh”, dla wszystkich baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych (ładowalnych) przeznaczonych do stosowania w elektronarzędziach;
 - c) z dokładnością zgodną z wymogami odpowiednich norm IEC/EN 61951-1, IEC/EN 61951-2, IEC/EN 60622 oraz IEC/EN 61960;
- 2) dla baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych ołowiowo-kwasowych minimalna wartość pojemności znamionowej w próbie określonej w normie IEC/EN 61056-1:
 - a) wyrażona w ułamkach dziesiętnych z dokładnością do jednego miejsca po przecinku, w przypadku gdy pojemność podaje się w „Ah”, z wyjątkiem baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych (ładowalnych) przeznaczonych do stosowania w elektronarzędziach; oraz
 - b) z dokładnością zgodną z wymogami normy IEC/EN 61056-1.

Część B. Baterie i akumulatory samochodowe

Etykieta podająca pojemność baterii i akumulatorów samochodowych zawiera następujące informacje:

- 1) pojemność znamionową i zdolność rozruchu określone w normie IEC 60095-1/EN 50342-1;
- 2) wartość pojemności znamionowej i prądu rozruchowego wyrażone w liczbach całkowitych z dokładnością wynoszącą $\pm 10\%$ wartości nominalnej.

ZAŁĄCZNIK IV

Minimalna wielkość i położenie etykiety podającej pojemność**Część A. Baterie i akumulatory przenośne wtórne (ładowalne)**

Etykiety podające pojemność baterii i akumulatorów przenośnych wtórnych (ładowalnych) spełniają następujące wymogi:

1. Dla pojedynczych baterii i akumulatorów, z wyjątkiem ogniw guzikowych i baterii zasilania rezerwowego pamięci:
 - a) na baterii i akumulatorze: etykieta ma minimalne wymiary $1,0 \times 5,0$ mm (W $\times$ D) ⁽¹⁾;
 - b) na opakowaniu (z przodu) baterii i akumulatorów: etykieta ma minimalne wymiary $5,0 \times 12,0$ mm (W $\times$ D);
 - c) etykietę umieszcza się na opakowaniu (z przodu) oraz na bateriach i akumulatorach wewnątrz opakowania;
 - d) dla baterii i akumulatorów sprzedawanych bez opakowania, etykietę umieszcza się na baterii i akumulatorze.
2. Dla zestawów baterii:
 - a) dla zestawów baterii, których największy bok ma powierzchnię mniejszą niż 70 cm^2 , etykieta ma minimalne wymiary $1,0 \times 5,0$ mm (W $\times$ D);
 - b) dla zestawów baterii, których największy bok ma powierzchnię co najmniej 70 cm^2 , etykieta ma minimalne wymiary $2,0 \times 5,0$ mm (W $\times$ D);
 - c) etykietę umieszcza się jedynie na zewnętrznej obudowie zespołu ogniw, a nie na poszczególnych ogniwach umieszczonych w obudowie.
3. W przypadku gdy wielkość baterii, akumulatora lub zestawu baterii uniemożliwia umieszczenie etykiety o minimalnej wielkości, pojemność podaje się na opakowaniu przy pomocy etykiety o minimalnych wymiarach $5,0 \times 12,0$ mm (W $\times$ D). W takiej sytuacji i w przypadku, gdy bateria, akumulator lub zestaw baterii nie ma własnego opakowania, pojemność podaje się na opakowaniu urządzenia, z którym sprzedaje się baterie, akumulatory lub zestawy baterii.
4. Dla ogniw guzikowych i baterii zasilania rezerwowego pamięci:
 - a) na opakowaniu (z przodu): etykieta ma minimalne wymiary $5,0 \times 12,0$ mm (W $\times$ D);
 - b) etykietę umieszcza się na przodzie opakowania.

Część B. Baterie i akumulatory samochodowe

Etykiety podające pojemność baterii i akumulatorów samochodowych spełniają następujące wymogi:

- a) etykieta zajmuje co najmniej 3 % powierzchni największego boku baterii samochodowej lub akumulatora samochodowego, przy czym jej maksymalne wymiary wynoszą 20×150 mm (W $\times$ D);
- b) etykietę umieszcza się bezpośrednio na baterii lub akumulatorze, na jednym z boków baterii lub akumulatora z wyjątkiem spodu.

⁽¹⁾ Wysokość (W), długość (D).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1104/2010**z dnia 29 listopada 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 listopada 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	22,0
	MA	80,8
	MK	45,6
	TR	68,6
	ZZ	54,3
0707 00 05	EG	140,2
	TR	87,2
	ZZ	113,7
0709 90 70	MA	79,5
	TR	147,8
	ZZ	113,7
0805 20 10	MA	72,4
	ZZ	72,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	60,8
	IL	71,5
	MA	61,9
	TR	49,8
	UY	58,6
	ZZ	60,5
0805 50 10	AR	57,1
	MA	68,0
	TR	60,0
	UY	57,1
	ZA	51,7
	ZZ	58,8
0808 10 80	AR	74,9
	AU	167,9
	BR	50,3
	CA	113,1
	CL	84,2
	CN	87,3
	CO	50,3
	MK	26,7
	NZ	141,3
	US	92,0
	ZA	114,5
	ZZ	91,1
0808 20 50	CL	78,3
	CN	60,9
	US	136,0
	ZZ	91,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2010/82/UE

z dnia 29 listopada 2010 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w odniesieniu do rozszerzenia stosowania substancji czynnej tetrakonazolu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1 akapit drugi tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2009/82/WE⁽²⁾ włączono tetrakonazol jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG w celu stosowania w charakterze środka grzybobójczego.
- (2) Zakres tego włączenia jest jednakże zawężony do stosowania w uprawach polowych z ograniczeniami dotyczącymi wielkości dawki i częstotliwości stosowania. Stosowanie w przypadku jabłek i winogron jest całkowicie wykluczone. Ograniczenia te były niezbędne, ponieważ w momencie włączania informacje dotyczące analizy wód podziemnych były niewystarczające, szczególnie w odniesieniu do ryzyka skażenia dwoma metabolitami, które nie zostały zidentyfikowane przez powiadamiającego. Jeśli chodzi o stosowanie w przypadku jabłek i winogron, informacje konieczne do oceny ryzyka dla konsumentów były niekompletne.
- (3) Powiadamiający, spółka Isagro, zwrócił się o zmianę w odniesieniu do włączenia tetrakonazolu w celu rozszerzenia jego stosowania jako środka grzybobójczego poprzez zniesienie wspomnianych ograniczeń. Dla uzasadnienia swojego wniosku powiadamiający przedstawił dalsze dane naukowe.
- (4) Włochy, które rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1490/2002⁽³⁾ zostały wyznaczone do pełnienia roli państwa członkowskiego sprawozdawcy, oceniły przedstawione dane i w dniu 10 lutego 2010 r. przedłożyły Komisji uzupełnienie do projektu sprawozdania z oceny dotyczącego tetrakonazolu, które przedstawione zostało

pozostałym państwom członkowskim oraz Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) w celu zgłaszania uwag. Projekt sprawozdania z oceny i jego wyżej wspomniane uzupełnienie zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 28 października 2010 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu tetrakonazolu.

- (5) Nowe dane przedstawione przez powiadamiającego oraz nowa ocena przeprowadzona przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy wskazują, że wnioskowane rozszerzenie zastosowania nie stwarza żadnego dodatkowego ryzyka ponad to, które jest już uwzględnione w przepisach szczególnych dotyczących tetrakonazolu, zawartych w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG, oraz w opracowanym przez Komisję sprawozdaniu z przeglądu dotyczącym tej substancji. W szczególności, jeśli chodzi o ryzyko skażenia wód podziemnych, państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy uznało, że w nowym badaniu przedstawionym przez powiadamiającego zidentyfikowano wspomniane metabolity i nie zachodzi niedopuszczalne wymywanie. Co się tyczy zastosowania w odniesieniu do jabłek i winogron, państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że z danych dotyczących pozostałości, uzupełnionych wynikami nowych nadzorowanych badań doświadczalnych i badań w terenie, wynika, że nie występuje ryzyko związane z krótko- i długoterminowym pobraniem przez konsumenta.
- (6) Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG uzasadniona jest zatem zmiana szczególnych przepisów dotyczących tetrakonazolu poprzez zniesienie ograniczeń dotyczących jego stosowania w charakterze środka grzybobójczego.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2009, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG, w kolumnie „Przepisy szczególne”, w pozycji „tetrakonazol” część A otrzymuje brzmienie:

„CZĘŚĆ A

Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego.”.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 marca 2011 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 kwietnia 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2010 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 22 listopada 2010 r.

w sprawie mianowania do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego członka z Hiszpanii

(2010/727/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 302,

Artykuł 1

uwzględniając wniosek przedstawiony przez rząd Hiszpanii,

Alberto NADAL BELDA, *Director Adjunto a la Secretaría General de la CEOE*, zostaje niniejszym mianowany członkiem Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na pozostały okres kadencji, czyli do dnia 20 września 2015 r.

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

Artykuł 2

a także mając na uwadze, co następuje:

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

- (1) W dniu 13 września 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/570/UE, Euratom w sprawie mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres od dnia 21 września 2010 r. do dnia 20 września 2015 r. ⁽¹⁾.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2010 r.

- (2) Stanowisko członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zwolniło się w związku z końcem kadencji Ángela PANERA FLÓREZA,

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 251 z 25.9.2010, s. 8.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 29 listopada 2010 r.****ustanawiająca kwestionariusz do zastosowania w sprawozdaniu z wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (IPPC)***(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 8308)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2010/728/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącą zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 17 ust. 3 dyrektywy 2008/1/WE wprowadzono wymóg, aby sprawozdania w sprawie wdrożenia dyrektywy i jej skuteczności w porównaniu z innymi instrumentami środowiskowymi UE były ustalane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6 dyrektywy Rady 91/692/EWG⁽²⁾.
- (2) Artykuł 17 ust. 1 dyrektywy 2008/1/WE przewiduje połączenie sprawozdania w sprawie dostępnych reprezentatywnych danych na temat granicznych wielkości z ogólnym sprawozdaniem z wdrożenia.
- (3) Dyrektywa 91/692/EWG wymaga sporządzenia sprawozdania na podstawie albo kwestionariusza, albo planu opracowanego przez Komisję przy pomocy komitetu powołanego na mocy art. 6 dyrektywy.
- (4) Pierwsze sprawozdanie objęło okres 2000–2002 włącznie.
- (5) Drugie sprawozdanie objęło okres 2003–2005 włącznie.
- (6) Trzecie sprawozdanie objęło okres 2006–2008 włącznie.

(7) Czwarte sprawozdanie obejmie okres 2009–2011 włącznie.

(8) Biorąc pod uwagę doświadczenia z wdrożenia dyrektywy 2008/1/WE i stosowania poprzednich kwestionariuszy, należy dostosować kwestionariusz na okres od 2009 r. do 2011 r. W celu zapewnienia jasności należy zastąpić decyzję Komisji 2006/194/WE⁽³⁾.

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią wyrażoną przez komitet zgodnie z art. 6 dyrektywy 91/692/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie stosują kwestionariusz zamieszczony w załączniku do przygotowania sprawozdania z wdrożenia dyrektywy 2008/1/WE.

2. Sprawozdania, jakie należy przedłożyć, obejmują okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.

Artykuł 2

Uchyla się decyzję 2006/194/WE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2010 r.

W imieniu Komisji

Janez POTOČNIK

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8.⁽²⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, s. 48.⁽³⁾ Dz.U. L 70 z 9.3.2006, s. 65.

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ 1

KWESTIONARIUSZ NA TEMAT WDROŻENIA DYREKTYWY 2008/1/WE DOTYCZĄCEJ ZINTEGROWANEGO ZAPOBIEGANIA ZANIECZYSZCZENIOM I ICH KONTROLI (IPPC)*Uwagi ogólne:*

Niniejszy czwarty kwestionariusz ustanowiony na mocy dyrektywy 2008/1/WE obejmuje lata 2009–2011. Biorąc pod uwagę doświadczenia zdobyte podczas wdrażania dyrektywy oraz informacje uzyskane na podstawie pierwszych trzech kwestionariuszy, niniejszy kwestionariusz skupia się na zmianach i postępach dokonanych przez państwa członkowskie w zakresie rzeczywistego wdrożenia dyrektywy. W odniesieniu do zagadnień związanych z transpozycją Komisja podejmie wszystkie potrzebne działania w celu zapewnienia pełnej i właściwej transpozycji dyrektywy do prawa krajowego, mianowicie poprzez konsekwentne stosowanie postępowania w sprawie naruszenia.

W celu zapewnienia ciągłości i umożliwienia bezpośrednich porównań z poprzednimi odpowiedziami w niniejszym kwestionariuszu większość aspektów ujętych w decyzji 2006/194/WE nie ulega zmianie. W przypadku gdy pytania są podobne do pytań z poprzednich kwestionariuszy, jeżeli sytuacja nie uległa zmianie, można odwołać się do poprzednich odpowiedzi. Jeśli nastąpiły zmiany, należy je opisać w nowej odpowiedzi.

Udzielając odpowiedzi na poszczególne pytania dotyczące ogólnie wiążących zasad lub oficjalnych wytycznych wystosowanych przez organy administracji należy w stosownych przypadkach podać podstawowe informacje dotyczące rodzaju tych zasad lub wytycznych oraz adresy stron internetowych lub inne możliwości dostępu do nich.

Komisja zamierza wykorzystać platformę ReportNet (lub jej następcę w razie konieczności), aby udostępnić państwom członkowskim elektroniczne narzędzie do składania sprawozdań oparte na tym kwestionariuszu. Komisja stanowczo zaleca zatem wykorzystanie tego narzędzia do spełnienia wymogu w zakresie sprawozdawczości w celu ograniczenia obciążeń i usprawnienia analizy odpowiedzi.

1. Opis ogólny

- 1.1. Czy od czasu ostatniego okresu sprawozdawczego (2006–2008) nastąpiły istotne zmiany w zakresie krajowego lub regionalnego prawodawstwa oraz systemu (systemów) pozwoleń wdrażającego (wdrażających) dyrektywę 2008/1/WE? W przypadku odpowiedzi twierdzącej należy przedstawić te zmiany, wskazać ich powody oraz podać odesłania do nowych przepisów prawnych.
- 1.2. Czy państwa członkowskie napotkały na trudności w stosowaniu dyrektywy 2008/1/WE z powodu ograniczonej dyspozycyjności lub ograniczonych możliwości personelu? W przypadku odpowiedzi twierdzącej należy opisać te trudności oraz plany zaradzenia im.

2. Liczba instalacji i pozwoleń (art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4)

- 2.1. Należy podać liczbę instalacji określonych w dyrektywie 2008/1/WE i pozwoleń w podziale na rodzaj działalności na koniec okresu sprawozdawczego na podstawie szablonu i uwag przedstawionych w części 2.
- 2.2. Określenie instalacji IPPC. Należy podać link, o ile istnieje, do strony internetowej z publicznie dostępnymi aktualnymi informacjami zawierającymi nazwy, położenie i główną działalność (załącznik I) instalacji IPPC w Pana/Pani państwie członkowskim. Jeżeli takie informacje nie są publicznie dostępne, należy podać listę wszystkich poszczególnych urządzeń działających na koniec okresu sprawozdawczego (nazwy, miejsca i główna działalność IPPC). Gdyby taka lista była niedostępna, należy podać wyjaśnienie tej sytuacji.

3. Wnioski o pozwolenia (art. 6)

- 3.1. Należy przedstawić wszelkie ogólnie wiążące zasady, dokumenty zawierające wytyczne lub formularze wniosków opracowane w celu zapewnienia, że wnioski zawierają wszystkie informacje wymagane na podstawie art. 6, ogólne lub odnoszące się do poszczególnych kwestii (np. metodologia w zakresie oceny znaczących emisji z instalacji).

4. Koordynacja procedury i warunków udzielania pozwoleń (art. 7 i 8)

- 4.1. Należy przedstawić wszelkie zmiany, które nastąpiły w zakresie struktury organizacyjnej procedur udzielania pozwoleń, zwłaszcza dotyczące szczebli właściwych organów i podziału obowiązków, od czasu ostatniego okresu sprawozdawczego.

- 4.2. Czy istnieją szczególne trudności w zapewnieniu pełnej koordynacji procedury i warunków udzielania pozwoleń, zgodnie z wymogami art. 7, zwłaszcza w przypadku zaangażowania więcej niż jednego właściwego organu? Należy przedstawić wszelkie przepisy prawne lub dokumenty zawierające wytyczne dotyczące tej kwestii.
- 4.3. Jakie przepisy prawne, procedury lub wytyczne stosowane są w celu zapewnienia, by właściwy organ odmawiał udzielenia pozwolenia w przypadku gdy instalacja nie spełnia wymogów ustanowionych w dyrektywie 2008/1/WE? Jeśli są one dostępne, należy podać informacje dotyczące liczby i okoliczności odmowy udzielenia pozwolenia.
5. **Stosowność i adekwatność warunków udzielania pozwoleń (art. 3 ust. 1 lit. d) i f), art. 9, art. 17 ust. 1 i 2)**
- 5.1. Należy przedstawić wszelkie ogólnie wiążące zasady lub szczególne wytyczne dla właściwych organów, które zostały ustanowione w odniesieniu do następujących kwestii:
- 1) procedury i kryteria ustalania dopuszczalnych wartości emisji oraz inne warunki udzielania pozwoleń;
 - 2) ogólne zasady określania najlepszych dostępnych technik;
 - 3) wdrożenie art. 9 ust. 4.
- 5.2. Kwestie związane z dokumentami referencyjnymi dotyczącymi najlepszych dostępnych technik (dokumenty BREF), ustanowionymi zgodnie z art. 17 ust. 2 dyrektywy 2008/1/WE:
- 1) W jaki sposób informacje publikowane przez Komisję zgodnie z art. 17 ust. 2 są uwzględniane w sposób ogólny lub w zależności od przypadku przy określaniu najlepszych dostępnych technik?
 - 2) W jaki konkretny sposób wspomniane dokumenty BREF są wykorzystywane przy ustalaniu warunków udzielania pozwoleń?
 - 3) Czy wszystkie dokumenty BREF (lub niektóre z nich) są przetłumaczone?
 - 4) Na ile użyteczne – jako źródło informacji dla określania dopuszczalnych wartości emisji, równoważnych parametrów i środków technicznych opartych na najlepszych dostępnych technikach – są informacje publikowane przez Komisję zgodnie z art. 17 ust. 2? W jaki sposób można je udoskonalić?
- 5.3. Inne kwestie związane z warunkami udzielania pozwoleń:
- 1) Czy przy ustalaniu warunków udzielania pozwoleń zostały uwzględnione systemy zarządzania środowiskiem? Jeśli tak, to w jaki sposób?
 - 2) Jakiego rodzaju warunki udzielania pozwoleń lub inne środki były zazwyczaj stosowane dla celów art. 3 ust. 1 lit. f) (przywrócenie zadowolającego stanu miejsca działania w przypadku ostatecznego zakończenia działalności) oraz w jaki sposób były one stosowane w praktyce?
 - 3) Jakiego rodzaju warunki udzielania pozwoleń związane z efektywnym wykorzystaniem energii były zazwyczaj określane (art. 3 ust. 1 lit. d))?
 - 4) Czy była wykorzystywana możliwość nienakładania wymogów w zakresie efektywnego wykorzystania energii, ustanowiona w art. 9 ust. 3, i jeśli tak, w jaki sposób?
6. **Dostępne dane reprezentatywne (art. 17 ust. 1)**
- 6.1. Należy przedstawić dostępne reprezentatywne dane dotyczące dopuszczalnych wartości określonych dla konkretnych kategorii działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2008/1/WE oraz, w stosownych przypadkach, dotyczące najlepszych dostępnych technik, na podstawie których otrzymano te wartości, a także dotyczące ochrony środowiska.

Komisja zasugeruje wytyczne, aby odpowiadać na to pytanie, uwzględniając szczególnie dwa sektory. Dane przedstawione w sprawozdaniu zostaną poddane ocenie w celu porównania - w najszerszym możliwym zakresie - ustalonych dopuszczalnych wartości, osiągniętych wyników i, o ile będą dostępne, poziomów emisji związanych z najlepszymi dostępnymi technikami w dokumentach BREF.

7. Ogólne wiążące zasady (art. 9 ust. 8)

- 7.1. Dla jakich kategorii instalacji oraz wymogów zostały ewentualnie ustalone ogólne wiążące zasady, ustanowione w art. 9 ust. 8? Należy podać odesłanie do tych ogólnych wiążących zasad. Jaką formę przyjmują takie zasady (np. przez kogo są ustalane i jaki jest ich status prawny)? Czy podczas stosowania takich zasad ustalane są także przepisy uwzględniające lokalne warunki środowiska (o których mowa w art. 9 ust. 4)?
- 7.2. Należy podać, o ile jest znana, liczbę instalacji (wyrażoną jako wartość bezwzględna lub w procentach), które podlegały tym zasadom przed końcem okresu sprawozdawczego.

8. Normy jakości środowiska (art. 10)

- 8.1. Czy miały miejsce przypadki, w których zastosowanie ma art. 10 i wykorzystywanie najlepszych dostępnych technik okazało się niewystarczające dla zapewnienia norm jakości środowiska (określonych w art. 2 ust. 7)? W przypadku odpowiedzi twierdzącej należy podać przykłady takich przypadków oraz podjętych dodatkowych środków.

9. Zmiany wprowadzane w instalacjach (art. 12 i art. 2 ust. 10)

- 9.1. W jaki sposób właściwe organy podejmują w praktyce decyzję, zgodnie z art. 12, czy „zmiana działania” może mieć konsekwencje dla środowiska (art. 2 ust. 10) i czy taka zmiana jest „istotną zmianą”, która „może mieć znaczące negatywne oddziaływanie na ludzi bądź środowisko” (art. 2 ust. 11)? Należy podać odesłanie do stosownych przepisów, wytycznych lub procedur.

10. Ponowne rozpatrzenie i aktualizacja warunków udzielania pozwolenia (art. 13)

- 10.1. Czy częstotliwość, z jaką dokonuje się ponownego rozpatrzenia oraz, w miarę potrzeb, aktualizacji warunków pozwolenia (art. 13) jest określona w krajowym lub regionalnym prawodawstwie, lub też w inny sposób, na przykład za pomocą terminów ustalonych w pozwoleniach? W przypadku odpowiedzi twierdzącej należy sprecyzować w jaki sposób. Należy podać odesłanie do stosownych przepisów, wytycznych lub procedur.
- 10.2. Jaka jest reprezentatywna częstotliwość, z jaką dokonuje się ponownego rozpatrzenia warunków pozwolenia? W przypadku różnic pomiędzy poszczególnymi instalacjami lub sektorami należy podać, w miarę dostępności, informacje je ilustrujące.
- 10.3. Jakie są etapy procedury ponownego rozpatrywania i aktualizacji warunków pozwolenia? W jaki sposób stosowany jest przepis stanowiący o ponownym rozpatrywaniu warunków pozwolenia w przypadku istotnych zmian w zakresie najlepszych dostępnych technik? Należy podać odesłanie do stosownych przepisów, wytycznych lub procedur.

11. Spełnienie warunków pozwolenia (art. 14)

- 11.1. W jaki sposób wymóg ustanowiony w art. 14, by operatorzy regularnie informowali właściwe organy o wynikach procesu monitorowania emisji, jest realizowany w praktyce? Należy podać odesłanie do wszelkich stosownych przepisów, procedur lub wytycznych skierowanych do właściwych organów.
- 11.2. Czy operatorzy przedkładają okresowe sprawozdanie z monitorowania? Należy podać dane na temat reprezentatywnej częstotliwości przedkładania tego rodzaju informacji. W przypadku różnic pomiędzy poszczególnymi sektorami należy podać, w miarę dostępności, informacje je ilustrujące.
- 11.3. Należy podać dostępne informacje dotyczące poniższych kwestii w odniesieniu do instalacji wchodzących w zakres dyrektywy 2008/1/WE, jeśli nie zostały one przedłożone w ramach sprawozdania na podstawie zalecenia przewidyującego minimalne kryteria w zakresie inspekcji środowiskowych w poszczególnych państwach członkowskich:
- 1) główne elementy, z których może składać się inspekcja środowiskowa przeprowadzana przez właściwe organy (opis);
 - 2) całkowita liczba inspekcji terenowych przeprowadzonych przez właściwe organy podczas okresu sprawozdawczego (liczba);
 - 3) całkowita liczba instalacji, w których przeprowadzono inspekcje terenowe podczas okresu sprawozdawczego (liczba);

4) całkowita liczba inspekcji terenowych, w trakcie których – podczas okresu sprawozdawczego – przez właściwe organy lub w ich imieniu zostały przeprowadzone pomiary emisji lub pobrane próbki odpadów (liczba);

5) rodzaj działań (np. sankcje lub inne środki) podejmowanych w wyniku wystąpienia wypadków, incydentów oraz niespełnienia warunków pozwolenia podczas okresu sprawozdawczego (opis).

12. Informowanie i udział społeczeństwa (art. 15 i 16)

12.1. Czy od czasu ostatniego okresu sprawozdawczego nastąpiły jakiegokolwiek istotne zmiany w zakresie transpozycji prawodawstwa przewidującego informowanie i udział społeczeństwa w procedurze udzielania pozwolenia, zgodnie z wymogami dyrektywy 2008/1/WE (art. 15 i 16)? Jaki wpływ wywarły te wymogi na właściwe organy, wnioskujących o pozwolenie oraz ogół zainteresowanych?

13. Współpraca transgraniczna (art. 18)

13.1. Czy podczas okresu sprawozdawczego odwoływano się do wymogów zawartych w art. 18, dotyczących transgranicznej wymiany informacji i współpracy? Należy podać przykłady ilustrujące ogólne zastosowane procedury.

14. Skuteczność dyrektywy

14.1. Jak państwa członkowskie ogólnie oceniają skuteczność dyrektywy 2008/1/WE, między innymi w porównaniu z innymi instrumentami środowiskowymi UE? Na podstawie wszelkich dostępnych badań i analiz, jakie były szacunkowe korzyści i koszty (w tym koszty administracyjne i koszty przestrzegania przepisów) w zakresie środowiska wynikające ze stosowania dyrektywy 2008/1/WE? Należy podać odesłanie do tych badań i analiz.

15. Uwagi ogólne

15.1. Czy istnieją jakieś szczególne kwestie związane ze stosowaniem dyrektywy, które dają powody do obaw w Państwa kraju? Jeśli tak, należy podać szczegóły.

CZĘŚĆ 2

SZABLON ODPOWIEDZI NA PYTANIE 2.1

RODZAJ INSTALACJI		A. INSTALACJE		B. ZNACZĄCE ZMIANY	C. PONOWNE ROZPATRZENIE I AKTUALIZACJA POZWOLENIA	
Kod	Główna działalność prowadzona w instalacji określona w załączniku I do dyrektywy 2008/1/WE	1. Liczba instalacji	2. Liczba instalacji objętych pozwoleniem całkowicie zgodnym z dyrektywą IPPC	3. Liczba znaczących zmian przeprowadzonych w okresie sprawozdawczym bez pozwolenia zgodnie z art. 12 ust. 2	4. Liczba instalacji, dla których w okresie sprawozdawczym ponownie rozpatrzono pozwolenie IPPC zgodnie z art. 13	5. Liczba instalacji, dla których w okresie sprawozdawczym zaktualizowano pozwolenie IPPC zgodnie z art. 13
1.	Energia					
1.1.	Spalanie					
1.2.	Rafinacja ropy naftowej i gazu					
1.3.	Piece koksownicze					
1.4.	Gazyfikacja i skraplanie węgla					
2.	Metale					
2.1.	Prażenie i spiekanie rud metali					
2.2.	Produkcja surowki odlewniczej lub stali					
2.3a	Walcownie gorące					
2.3b	Kuźnie					
2.3c	Nakładanie powłok metalicznych					
2.4.	Odlewnie					
2.5a	Produkcja surowych metali nieżelaznych					

Kod	Główna działalność prowadzona w instalacji określona w załączniku I do dyrektywy 2008/1/WE	1. Liczba instalacji	2. Liczba instalacji objętych pozwoleniem całkowicie zgodnym z dyrektywą IPPC	3. Liczba znaczących zmian przeprowadzonych w okresie sprawozdawczym bez pozwolenia zgodnie z art. 12 ust. 2	4. Liczba instalacji, dla których w okresie sprawozdawczym ponownie rozpatrzono pozwolenie IPPC zgodnie z art. 13	5. Liczba instalacji, dla których w okresie sprawozdawczym zaktualizowano pozwolenie IPPC zgodnie z art. 13
2.5b	Wytopy metali nieżelaznych					
2.6.	Obróbka powierzchniowa metali i tworzyw sztucznych					
3.	Substancje mineralne					
3.1.	Produkcja cementu lub wapna					
3.2.	Produkcja azbestu					
3.3.	Wyrób szkła					
3.4.	Topienie minerałów					
3.5.	Wytwarzanie materiałów ceramicznych					
4.	Chemikalia					
4.1.	Produkcja chemikaliów organicznych					
4.2.	Produkcja chemikaliów nieorganicznych					
4.3.	Produkcja nawozów					
4.4.	Produkcja środków ochrony roślin/produktów biobójczych					
4.5.	Produkcja środków farmaceutycznych					
4.6.	Produkcja materiałów wybuchowych					
5.	Odpady					
5.1.	Unieszkodliwianie lub odzyskiwanie odpadów niebezpiecznych					
5.2.	Spalanie odpadów komunalnych					
5.3.	Unieszkodliwianie odpadów innych niż niebezpieczne					
5.4.	Składowiska odpadów					
6.	Inne					
6.1a	Produkcja masy celulozowej					
6.1b	Produkcja papieru i tektury					
6.2.	Obróbka wstępna lub barwienie włókien lub materiałów włókienniczych					

Kod	Główna działalność prowadzona w instalacji określona w załączniku I do dyrektywy 2008/1/WE	1. Liczba instalacji	2. Liczba instalacji objętych pozwoleniem całkowicie zgodnym z dyrektywą IPPC	3. Liczba znaczących zmian przeprowadzonych w okresie sprawozdawczym bez pozwolenia zgodnie z art. 12 ust. 2	4. Liczba instalacji, dla których w okresie sprawozdawczym ponownie rozpatrzono pozwolenie IPPC zgodnie z art. 13	5. Liczba instalacji, dla których w okresie sprawozdawczym zaktualizowano pozwolenie IPPC zgodnie z art. 13
6.3.	Garbowanie skór wyprawionych i surowych					
6.4a	Rzeźnie					
6.4b	Obróbka lub przetwarzanie produktów spożywczych					
6.4c	Obróbka lub przetwarzanie mleka					
6.5.	Unieszkodliwianie lub recykling tusz zwierzęcych					
6.6a	Intensywny chów drobiu					
6.6b	Intensywny chów tuczników					
6.6c	Intensywny chów macior					
6.7.	Powierzchniowa obróbka z wykorzystaniem rozpuszczalników organicznych					
6.8.	Produkcja węgla lub elektrografitu					
6.9.	Wychwytywanie strumieni CO ₂ (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE)					
Razem						

Uwagi wyjaśniające do szablonu:

O ile nie wskazano inaczej, liczby powinny odzwierciedlać sytuację istniejącą na koniec okresu sprawozdawczego (dzień 31 grudnia 2011 r.).

Zbieranie danych w tym szablonie będzie oparte na „liczbie instalacji” i „liczbie istotnych zmian” z wykorzystaniem definicji operacyjnych „instalacji” z art. 2 ust. 3 i „istotnej zmiany” z art. 2 ust. 11 dyrektywy 2008/1/WE.

„Rodzaj instalacji” odnosi się do głównej działalności prowadzonej w instalacji. Instalacje należy zgłaszać wyłącznie w ramach jednej działalności, również jeśli w danej instalacji prowadzi się kilka działalności IPPC.

Dodatkowe wytyczne i wyjaśnienia dotyczące danych zamieszczonych w tabeli podano w uwagach poniżej. Państwa członkowskie proszone są o jak najdokładniejsze wypełnienie tabeli.

A. LICZBA INSTALACJI

1. Liczba instalacji IPPC: całkowita liczba instalacji (istniejących i nowych) eksploatowanych w państwach członkowskich na koniec okresu sprawozdawczego niezależnie od statusu ich pozwolenia.

2. Liczba instalacji objętych pozwoleniem całkowicie zgodnym z dyrektywą: całkowita liczba instalacji objętych jednym pozwoleniem lub większą ich liczbą przyznanym zgodnie z dyrektywą IPPC (w tym pozwoleniami udzielonymi przed wprowadzeniem dyrektywy IPPC, które ponownie rozpatrzono/zaktualizowano) niezależnie od tego, kiedy pozwolenie(-a) zostało(-y) wydane lub czy pozwolenie zostało z jakiegokolwiek powodu ponownie rozpatrzone, zaktualizowane lub zmienione/odnowione.

W celu obliczenia liczby instalacji do zgłoszenia państwa członkowskie rozważą na koniec okresu sprawozdawczego status pozwolenia (pozwoleń) dotyczących każdej instalacji. Należy zwrócić uwagę, że liczby dotyczą instalacji, a nie pozwoleń (biorąc pod uwagę, że jedna instalacja może być objęta kilkoma pozwoleniami i odwrotnie).

Reguła konsekwencji: 1 minus 2 jest równe liczbie instalacji nieobjętych pozwoleniem całkowicie zgodnym z dyrektywą IPPC z jakiegokolwiek powodu (niezakończona procedura, niepełny zakres wszystkich działalności itp.). Jeżeli liczba ta jest różna od zera, oznacza to potencjalne naruszenie przepisów dyrektywy IPPC.

B. ZNACZĄCE ZMIANY

3. Liczba znaczących zmian przeprowadzonych w okresie sprawozdawczym bez pozwolenia zgodnie z art. 12 ust. 2: liczba znaczących zmian znanych właściwym organom, które operatorzy skutecznie wprowadzili bez pozwolenia zgodnie z art. 12 ust. 2.

Jeżeli liczba ta jest różna od zera, oznacza to potencjalne naruszenie przepisów dyrektywy IPPC.

C. PONOWNE ROZPATRZENIE I AKTUALIZACJA POZWOLENIA

4. Liczba instalacji IPPC, dla których w okresie sprawozdawczym ponownie rozpatrzono pozwolenie IPPC zgodnie z art. 13: całkowita liczba instalacji objętych jednym pozwoleniem lub większą ich liczbą, które ponownie rozpatrzono zgodnie z art. 13.
 5. Liczba instalacji IPPC, dla których w okresie sprawozdawczym ponownie zaktualizowano pozwolenie IPPC zgodnie z art. 13: całkowita liczba instalacji objętych jednym pozwoleniem lub większą ich liczbą, które zaktualizowano zgodnie z art. 13.
-

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL